

- [Strona główna](#)
- [Aktualności](#)
- [Grupy](#)
  - [BIEDRONKI](#)
  - [ŻABKI](#)
  - [MOTYLKI](#)
  - [PSZCZÓŁKI](#)
- [Zajęcia dodatkowe](#)
  - [Tańce](#)
  - [Rytmika](#)
  - [Angielski](#)
  - [Logopeda](#)
  - [Psycholog](#)
- [REKRUTACJA 2024](#)
- [Dla rodziców](#)
  - [Nauczanie zdalne](#)
  - [Dokumenty](#)
  - [Poradnik](#)
  - [Jadłospis](#)
  - [IPrzedszkole](#)
- [O nas](#)
  - [O nas](#)
  - [Baza placówki](#)
  - [Kadra](#)
  - [Zasady organizacji](#)
- [Kontakt](#)
- [Bezpieczeństwo](#)
  - [Inspektor Danych osobowych](#)
  - [Ochrona Danych Osobowych](#)
  - [Cyberbezpieczeństwo](#)
- [NPRCz 2.0](#)
- [Archiwum aktualności](#)
  - [ROK SZKOLNY 20222023](#)

"SAMODZIELNY PRZEDSZKOLAK"

„Samodzielny przedszkolak”

Jedną z najważniejszych potrzeb rozwojowych dziecka jest dążenie do samodzielności, by mogło stać się ono w pełni autonomicznym człowiekiem. Dowodzi tego zachowanie dzieci dwuletnich, które często buntują się przeciw pomocy, chcą działać samodzielnie, chociaż nie zawsze chęć działania jest adekwatna do możliwości.

Poprzez podejmowanie licznych prób i gromadzenie doświadczeń, dziecko stopniowo opanowuje niezbędne umiejętności, rozwija swoje możliwości, poznaje własną odrębność i kształtuje tożsamość. Już w pierwszym roku życia dziecko podejmuje ustawicznie próby samodzielnego działania, gdy stara się pokonywać pierwsze trudności związane z nauką chodzenia, czy samodzielnego jedzenia.

Czynności praktyczne, które trzy i czterolatki powinny opanować, to:

- rozsuwanie zamka w kurtce,
- rozpinanie ubrania zapiętego na zatrzaski,
- zdejmowanie rozpiętych części garderoby,
- odkręcanie i zakręcanie kranu,
- samodzielne umycie twarzy i rąk i wytarcie ich,
- załatwianie się do toalety i spuszczenie wody,
- posługiwanie się prawidłowo łyżką i widelcem
- zgłaszanie potrzeb fizjologicznych,
- zakładanie butów i kurtki,
- wydychanie nosa w chusteczkę,
- sprzątanie swoich zabawek na miejsce.

Niestety dorośli czasami bardzo skutecznie tłumią w dzieciach chęć samodzielności. Najczęściej skłonność do wyręczania dzieci bierze się z następujących przyczyn:

- troski o bezpieczeństwo dziecka
- obawy, że coś popsuje

- pewności, że lepiej i sprawniej wykonamy daną czynność
- ochrony dziecka przed przykrością związaną z porażką, w razie nieudanej próby
- przekonania, że jest jeszcze małe i ma jeszcze czas na samodzielność.

Najczęściej samodzielność dzieci blokuje pośpiech dorosłych. Najpierw wyręczamy dzieci podczas czynności samoobsługowych (dopinanie samodzielnie zaپیętych kurtek, poprawianie czapek, zakładanie butów itp.) Później dotyczy także poszukiwania rozwiązania problemów dziecka.

Rodzice zbyt często ingerują w relacje rówieśnicze, dokonują konfrontacji. Często sami między sobą próbują wyjaśniać nawet drobne konflikty, które powstają pomiędzy dziećmi. Takie zachowanie nie sprzyja rozwojowi dzieci i nie pozwala im dorosnąć. Blokuje ich działanie i obniża wiarę we własne siły.

Troska o bezpieczeństwo jest konieczna, ale w granicach zdrowego rozsądku. Prawdziwa pomoc niesiona dziecku w procesie jego dorastania, powinna polegać na wzmacnianiu poczucia własnej wartości dziecka, wynikającego z sukcesów osiągniętych w samodzielnym działaniu. Pamiętajmy, że z samodzielnego dziecka, wyrośnie samodzielny dorosły.

Samodzielność dziecka w wieku przedszkolnym przejawia się w trzech aspektach:

- Samodzielność praktyczna ujawnia się w wykonywaniu codziennych czynności na rzecz samego siebie, potrzeb rodziny, grupy np. przedszkolnej, itp. Zaliczają się do nich: samodzielne radzenie sobie w potrzebach fizjologicznych, mycie, ubieranie, porządkowanie, układanie swoich ubrań, zabawek, innych rzeczy.
- Samodzielność umysłowa polega na umiejętności podejmowania decyzji, rozwiązywania problemów podczas zabawy oraz nauki.
- Samodzielność społeczna przejawia się w umiejętności współdziałania z rówieśnikami i opiekunami, porozumiewania się z nimi oraz brania odpowiedzialności za podejmowane decyzje społeczne.

By zapewnić dziecku dobry start w przedszkolu pozwólmy dzieciom na samodzielność ponieważ dziecko, poznając efekty własnej działalności, jest konfrontowane ze swoimi możliwościami. Czerpie również ze swojego działania satysfakcję i buduje poczucie własnej wartości.

Trzylatek, by dobrze czuć się w nowym środowisku musi także uzyskać pewną odporność emocjonalną oraz proste umiejętności społeczne.

Z pewnością lepiej radzą sobie w przedszkolu dzieci, które do tej pory miały wiele rozmaitych doświadczeń w kontaktach z rówieśnikami i z dorosłymi. Ważna jest zatem także samodzielność w nawiązywaniu nowych relacji rówieśniczych i radzeniu sobie z różnymi emocjami.

Największym wrogiem nauki samodzielności jest brak czasu i niecierpliwość. Gdy się przeoczy odpowiedni moment, można zahamować niezwykle cenną aktywność i pozbawić dziecko inicjatywy w dążeniu do samodzielności.

Dziecko powinno wiedzieć, że każdy ma obowiązki i nie zawsze je lubi, ale musi je wykonać. Konsekwentnie należy przyzwyczajać malucha do wywiązywania się z codziennych powinności by z wiekiem mogły stać się nawykami.

Nauczenie się prostych dla dorosłego czynności jest dla dziecka olbrzymim wyzwaniem. Należy więc doceniać każdy wysiłek swojej pociechy, nawet jeśli próby nie są zbyt udane.

Dobry start w dorosłe życie, zależy wyłącznie od ludzi, którzy zajmują się wychowaniem dziecka na różnych etapach jego rozwoju. Od postaw wychowawczych, jakie prezentują rodzice i stosowanych przez nich metod zależy najwięcej.

Nadmierne chronienie dzieci przed trudnościami, ułatwianie działań i podawanie gotowych rozwiązań może spowodować ukształtowanie się postawy wyuczonej bierności, poczucia bezradności i nawyku stałego szukania pomocy osób dorosłych.

W przedszkolu nauczyciele każdego dnia stwarzają sytuacje sprzyjające usamodzielnianiu się dzieci w zakresie samoobsługi, w obszarze samodzielnego myślenia i komunikowania się z otoczeniem i rozwiązywania problemów, oraz budowania właściwej samooceny.

Sposób wykonywania czynności samoobsługowych i porządkowych przenosi się na czynności intelektualne. A poziom i zakres samodzielności osiągnięty w przedszkolu, w dużym stopniu warunkuje funkcjonowanie dziecka w szkole, kiedy to wchodzi w nową rolę społeczną i musi zmierzyć się z trudnymi zadaniami.

